

СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В КООРДИНАТАХ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

З посилення глобальної економічної кризи приватний сектор дедалі більше стає рівним із державою партнером у досягненні стратегічних цілей соціально-економічного розвитку країни.

Антикризові плани дій і плани посткризового відновлення економіки передбачають розширення співробітництва між державою, приватним сектором та організаціями громадянського суспільства, але це можливо тільки за умови створення державно-приватного партнерства. Принцип державно-приватного партнерства широко використовується у світі не тільки у зв'язку з прагненням держави залучити фінансові ресурси приватного сектору для розв'язання суспільно значущого завдання соціально-економічного розвитку, а й у зв'язку з необхідністю використання складних організаційних, управлінських і виробничих технологій [1].

В умовах посткризового відновлення національної економіки та конкурентоспроможного соціально-економічного розвитку країни досягненню цих цілей сприятиме впровадження передових механізмів взаємодії органів державної влади, місцевого самоврядування, приватного сектору та організацій громадянського суспільства, таких як державно-приватне партнерство [2].

Як свідчить міжнародний досвід, для швидкого економічного розвитку необхідне ухвалення національного законодавства у сфері державно-приватного партнерства, а також застосування механізмів державної підтримки для залучення приватних інвестицій на основі такого партнерства.

Основними напрямками розвитку державно-приватного партнерства є:

- виробити єдиний підхід до розвитку державно-приватного партнерства з метою підвищення конкурентоспроможності економіки та визначити пріоритетні напрями його застосування;
- удосконалити нормативно-правову базу у сфері державно-приватного партнерства;
- впровадити чітке розмежування повноважень між органами адміністративної системи у сфері державно-приватного партнерства;
- виявити напрями вдосконалення механізмів державної підтримки, зокрема, шляхом надання державних гарантій;
- визначити шляхи підвищення ефективності взаємодії держави та приватного сектору під час ініціювання та реалізації проєктів державно-приватного партнерства;
- підвищити інституційний потенціал органів державної влади та місцевого самоврядування для використання сучасних механізмів державно-приватного партнерства;
- створити умови для участі державних органів у формуванні інституційного середовища та реалізації проєктів державно-приватного партнерства;
- створити сприятливі умови для ведення бізнесу, поліпшити інвестиційне та конкурентне середовище;

- забезпечення прозорості системи ліцензування та усунення бюрократичних перешкод;
- поліпшити процедури нагляду і контролю та посилити технічне регулювання в галузі стандартизації та сертифікації;
- розробити сприятливі умови для використання земельних ділянок під час реалізації проєктів державно-приватного партнерства;
- забезпечити прозорість відносин між приватними та державними партнерами під час підготовки та реалізації проєктів державно-приватного партнерства;
- зосередити зусилля держави на реалізації проєктів державно-приватного партнерства та забезпечити ефективну комунікацію з приватним сектором;
- визначити стратегічний напрям розвитку державно-приватного партнерства та забезпечити відповідне стратегічне формулювання, регулювання та організаційну підтримку;
- ввести більш чіткий моніторинг проєктів державно-приватного партнерства та управління їх реалізацією;
- визначити механізм координації на національному рівні діяльності центрального адміністративного органу з реалізації проєктів державно-приватного партнерства.

Також, на нашу думку, необхідно звернути увагу на посилення ролі місцевих органів влади у сфері державно-приватного партнерства шляхом розроблення та використання єдиного механізму управління відбором, розглядом, затвердженням та реалізацією проєктів державно-приватного партнерства і з залученням кваліфікованих експертів.

Таким чином стратегічний орієнтир управління розвитку державно-приватного партнерства є ключовий інструмент для повоєнного відновлення економіки України, оскільки забезпечує синергію зусиль держави та приватного сектору. У контексті післявоєнної відбудови основними стратегічними орієнтирами для розвитку державно-приватного партнерства повинні бути: інфраструктурні проєкти, інституційна підтримка та регуляторні зміни, фінансова стійкість, технологічні інновації, соціальна відповідальність тощо.

Отже стратегічний розвиток державно-приватного партнерства відіграє центральну роль у відновленні економіки України після війни, сприяючи стійкому економічному зростанню, модернізації інфраструктури та покращенню добробуту громадян.

Список використаних джерел:

1. Нехайчук Д.В. Використання інструментів державного приватного партнерства задля фінансового забезпечення соціального економічного розвитку держави. Державне управління. Інвестиції: практика та досвід. Електронний журнал № 8/2015. С 119-123.
2. Вінник О.М. Технології державно-приватного партнерства (правові аспекти). Демографія та соціальна економіка. К.: НАН України, Ін-т демографії та соціальних досліджень імені М.В. Птухи НАН України, 2019. - № 1. С. 110-119.